

Süreyya- (Mehmet Rauf'un "Eylül" adlı Romanı) Uyumsuz

Karakter Suad'ın kocası olan Süreyya, hayatta sahip olduğu şeylerin kıymetini pek bilmeyen, sorumsuz, eşine gereken özeni ve değeri veremeyen, kendi yaşantısına yoğunlaşan biridir. Düşünce ve sorumluluk bakımından olgun biri olmadığı için karısı ile iletişim kurmakta güçlük çeker. Sıkılgan biridir. Eşi her ikisinin mutlu olması adına eşine maddi destek sağlayarak yalı kiralamasına yardımcı olur fakat bu fedakârlığa dahi bir şey hissetmeyen gamsız bir karakterdir. Hayatta kendi uğraşları dışında çok bir şeye önem vermeyen Süreyya, eşi tarafından her isteği karşılandığı için bir huzursuzluk yaşamaz. Eşinin arzularını önemsemez ve kendi isteklerinin mutlaka olmasını bekleyen gamsız bir duruş sergiler. Lakin zamanla Necib ile eşinin yakın ilişkisinden rahatsız olduğu için hayatını değiştirmek amacıyla köşke geri dönme kararı alır.

Aktiviteler Yalıda gününü gün eden Süreyya hemen her gün yelkenle, sandalla açılıp kürek çekerek eğlenir. Hayattaki en büyük derdi boş vakitleri ve denizdir. Balık tutmaya gider, bazen sigara içer bunun dışında diğer insanların ne yapmak istediğini umursamaz.

ÖRNEK ANILAR

Sıkılgan Köşkteki hemen her birey gibi Süreyya da hayattan sıkılır. Kendine yapacak bir şey bulamayan adamın günleri bunalmakla ya da sıkıldığını söylemekle geçer. Büyükbabalarının bıraktığı köşkten maddi nedenlerden dolayı ayrılmayan ve kendince hayallerinden yoksun kalan Süreyya buraya kapanıp kalmasının suçlusu olarak büyükbabalarını görür ve burada geçirdiği her gün için kendini hapsedilmiş hisseder. Hatta dışarı çıkıp gezememelerini, evde bunalmalarını, sıkılmalarını da "çöplük" diye nitelediği köşke bağlar: "Evet, sorma!.. Burası zaten yaşanılacak bir yer mi? Allah'ın kn!.. Hele bu yemekten sonraki saatler!.. Sabahleyin yemeğe kadar, akşam üstü... Kısacası, her zaman insan boğuluyor... Herkes, böyle birer köşede eziliyor!.. Kendimi bostan kuyusunda zannediyorum!.."

Düşüncesiz Süreyya hemen her konuda ruhsuz ve düşüncesiz davranır. Var olanların kıymetine sevinmeyip, fakirlikten yakınan karakter, aldığı maaşı yaşadığı sorunsuz hayatı dahi beğenmez. Bu nedenle büyükbabasına olan kızgınlığını babasından, babasına olan kızgınlığını da eşinden çıkarır: "Bunun için her günkü hayatımda genellikle neşeli olan Süreyya, buraya taşındıkları on günden beri hemen daima sisli, taşkın, hatta o kadar sevdiği karısı Suad'a karşı bile, hemen hiçbir sebep olmadan, haksız davranıyordu."

Bencil Süreyya, karısının her işi üstlenmesine öyle alışmış ve sorumsuzluğu kendisine öyle normal gelmeye başlamış ki sadece kendi isteklerinin yapılmasını istiyor geri kalan hiçbir şeye tahammül edemez bir hale gelir: "Süreyya, çıktığı, "işte ben bundan bıktım. Buraya geldik geleli bu hain evin işi bitmiyor. İşte ben de bundan yakmıyorum. Akşama kadar beni evde oturmaya alıştırdı, akşamları ev kadınlığını bahane ederek ortadan kaybolduktan sonra benim her gün büroya gitmeye hakkım yok mu?"

Gamsız Kendi hayallerine ve arzularına takılıp yaşarken çevresinde olan bitene aldırış etmeyen Süreyya, sorumsuz ve kendinden başka kimsenin sorunuyla ilgilenmek istemeyen biridir. Zira onun bu davranışı en çok da eşi Suad'ı yaralar. Zira yeni taşındıkları yalının çifti yakınlaştırması gerekirken taşınan yeni ortam Suad ile Necib'i yakınlaştırır fakat Süreyya bunu dahi fark edemeyecek kadar vurdumduymazdır: "Süreyya'nın habersiz çocuklar gibi yalnız oyunlarıyla meşgul olarak hiç önem vermeyişine öfkelenmeye başlıyordu; önceleri onda, her şeyi annesine bırakan bir çocuk hali görür, bunu severdi, şimdi bu hal, onu gittikçe kızdırıyordu."

İlgisiz Kendisi deniz sevdası ile meşgul olurken, eşi piyano ve eve kendini adanarak yalnızlaşır. Aralarında konuşacak konuları kalmadığını anlamayacak kadar ilişkiden uzaktır. Hayatında kendine ait konular dışında yaşananları önemsemeyen Süreyya, eşini duygusal açıdan ihmal etmesi Necib'in de gözüne batır: "Gerçi bunlar, Süreyya'nın ilgisiz, başka şeylerle meşgul olan gözünden kaçırıyordu; ama Necib, kaygılı bakışlarıyla, şiddetli bağlılığının sevk ettiği ilgiyle fark ediyor, bu karanlık içinde ara sıra onun bilinmeyen kederleri olduğunu görüp bir sebep bulamayarak, büyük yorgunluklar içinde fırtınalar hayal ediyor, bir başka erkeği düşünmesi ihtimali ruhunu yakıyordu."

Şikayetçi Olumsuzluklara odaklanma konusunda başarılı olan Süreyya negatif tutumlarından ötürü hiç gerek yokken yaşantısından şikayet edip durur. Rahatı ve sorumsuz tavırları ile göze çarpan karakterin sitem etmesi çoğu zaman gereksiz memnuniyetsizliğindedir: "Çünkü asıl kabahatin köşkte olmadığını hissediyordu; kabahat, şu sebebi düşünülünce, kalbini sızlatan can sıkıntısında, ne kadar aşk ve bağlılık ile geçerse geçsin, beş yıllık hayatın yıpratmış kalplerde, bu kalplerin, insan kalbinin eskimeye olan yeteneğinde idi. Ve o, kadın, bu acı düşünce ile başını eğip susarken Süreyya söyleniyor, şikâyet ediyordu. Belki ellinci defa olarak: "Ah, büyük babalarımız!" diyordu."

